THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

JULY, 1924
VOL. V No. 11

THE GREATEST SELFISHNESS

(continued from last month)

It was shown on this page last month that the best things for the soul of man are wrapped up in faith in the Lord Jesus Christ our Messiah. Also that it is the greatest selfishness to deny this knowledge to any man. It was also shown from Proverbs 34 that God refers very plainly to His Son. Then we quoted from 2nd Psalm (v. 1) "Why do the heathen rage." In the next verse of Psalm 2 we have a prophecy of what the enemies of the Messiah shall say: "The Kings of the earth shall set themselves, the rulers shall take council together against the Lord and His Messiah." Here the Messiah is coordinated with God, He is just as exalted as God, and he who is against the Messiah is against God, and he who is against God is against the Messiah, for God is the Messiah and the Messiah is God. If you do not believe it from this passage, read Jer. 23; 5-7: "Behold, the days come saith the Lord, that I will raise unto David a righteous Branch, and a King shall reign and prosper, and shall execute judgment and justice in the earth. In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely. And this is his name whereby he shall be called: Jehovah our Righteousness." The Messiah, then, shall be called by the holy name Jehovah. The Talmud seems to understand this matter when in Baba Bathra, p. 75a, we are told: "Three there are who are called by the name of Jehovah....... the Messiah, for it is written 'And this is the name whereby he shall be called: Jehovah our Righteousness'." Think well, therefore, before you laugh at the Messiah; for in laughing at Him you laugh at God Himself.

Now we will continue the second Psalm: "Let us break their bands asunder, and cast away their cords from us." This is what the enemies of the Lord and His Messiah will say and do. They will want to ruin His power and influence over man. But "He that sitteth in the heavens shall laugh, the Lord shall have them in derision. Then shall He speak unto them in his wrath." What shall He speak to them? "Yet I have set my King upon my Holy Hill of Zion." Here God calls the Messiah, my King, because He does not rule as man, but as God. Thus we heard first what the enemies of the Messiah had to say, and then what God said to those enemies, and now the prophet declares what the Messiah himself says: "I will declare the decree." The law, what law? "The Lord hath said unto me, Thou art my son; this day have I begotten thee." The Messiah is God's Son and as precious to Him as any child born to its father. These seven verses of the second Psalm are enough to convince any man with a conscience that the Messiah is the Son of God. But some Jews try to interpret this Psalm as meaning King David. This, however, will not do, for nowhere do the Scriptures call David the Son of God; then you cannot deny that this Psalm in its entirety treats of the Messiah. The matter becomes plainer yet when we consider further the 8th verse: "Ask of me and I will give thee the nations for thine inheritance and the ends of the earth for thy possession." This cannot apply to David, for he was not King of the whole earth but only of the land of the Jews. It can only refer to the Messiah, whom God calls here My Son, my King. He alone is to have domination over the whole creation and to Him all knees shall bow in heaven and on earth.

But you may have another question. This time you may want to know whether the Messiah is called the Son of God in any other passage besides the second Psalm. Suppose this were the only passage, would that fact lose its convincing power? When God says once: "Thou shalt not steal," is it necessary to repeat it before you shall obey? But the Sonship of the Messiah is so important and so hard for unenlightened reason to understand that God condescends to our weakness and repeats it in other passages. Let us take 2 Sam. 7. Here God gives Nathan the prophet a message for David that the latter should not build Him a house, but "I will set up thy seed after thee, he shall build a house for my name, and I will be his father, and he shall be my son. If he commit iniquity I will chasten him with the rod of men" (12-14). (This passage of course primarily refers to Solomon but a secondary reference is to the Messiah). However, if the Messiah is the Son of God, as the verse says, "I will be his father and he shall be my son," how can He, the Son, of God fall into sin? It is evident that God means here that in the eyes of men He will look like a sinner; why? Because of the chastisements and "the stripes of the children of men" which shall be upon Him. As Scripture is best interpreted by Scripture let us put this passage under the light of Is. 53. Here we read in verse 4: "Surely he hath borne our griefs and carried our sorrows; yet we did esteem Him stricken, smitten of God and afflicted." This was our estimation of His chastisement, we thought He was stricken of God because of His sins. "But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities." (Verse 5.) Both here as well as in 1. Sam. 7, the Messiah appears in the eyes of men as a man punished of God because of His own sin, but the fact in both passages is that He suffers in our stead that we through faith in Him might be saved. Then again we read in 2. Sam. 7:15, 16: ""But my mercy shall not depart away from him...... and thine house and thy kingdom shall be established forever before thee; thy throne shall be established." The punishment referred to, cannot be for His own iniquity (v. 14) otherwise God could not say: "My mercy shall not depart from him." Then the words: "Thy kingdom and thy throne shall be established forever" do not find their fulfilment in Solomon, for according to 1 Kings 11:42, the throne and Kingdom of David lasted forty years and not "forever." So when God says (v. 14) "I will be his father and he shall be my son," it refers to Solomon in a certain sense, but only in so far as he was a type of the Messiah. In Solomon alone this prophecy is not exhausted, for Solomon was not chastened with the rod and stripes of men and, as indicated already, Solomon's throne was not forever.

Now take this prophecy in connection with that of the 2nd Psalm and you will see how they harmonize. Here: "I will be his father, and I will establish his throne forever and he shall be my son;" there: "Thou art my Son, this day I have begotten thee; ask of me and I will give thee the nations for thine inheritance and the ends of the earth for thy possession." Both prophecies refer to no other than to Jesus the Messiah and if we take the prophecy: "I will chasten him with the rod of men and with the stripes of the children of men" (v. 14), and read Matt. 27:30 and Mark 15:19, we are startled by the literal fulfillment of it in Christ Jesus. Of course, this is not the only proof we have that Jesus is the Son of God and the Messiah of Israel, but as we study these passages of Scriptures quoted, we are simply amazed to see how marvelously they were fulfilled in Christ Jesus. These alone are enough to convince a truth loving mind that believes the Word of God.

(to be continued)

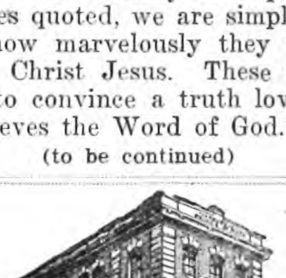

BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Friday, Gospel Service................8.00 P. M.
Sunday, Gospel Service................8.00 P. M.

דערמאנט אונז אן אונזערע אור־עלטערען ביים ענד פון ערשטען בית המקדש. זיי האבען געפאלגט די פאלשע נביאים וועלכע האבען זיי ווארשיינליך עפעס אזא ארט פארשלאג געמאכט ווי די אויבען דערמאנטע איז. און גאט זאגט דורך יחזקאל הנביא אין קאפ. י"ג: "ווייל זיי האבען מיין פאלק פארפיהרט און זיי געזאגט שלום שלום און ס'איז קיין שלום, איינער בויעט־אויף א וואנד און אן אנדערער באשמירט זי מיט אומגעמישטען קאלך. געה און זאג צו דעם וואס באשמירט מיט אונגעמישטען קאלך אז עס וועט ארונטער פאלען... און ווען די וואנד וועט איינפאלען וועט עס צו אייך געזאגט ווערען וואו איז די באשמירונג מיט וואס איהר האט באשמירט?"

מ'דארף האבען א גאנץ פלאטשיגען מח ניט צו באגרייפען אז אונגעמישטער קאלך וועט ניט צוזאם האלטען די שטיינער אין א וואנד. דאך זעהען מיר אז די איינגעבילדעטע הכמים ווילען אויפבויען כלומרש א וואנד, א פעסטונג פון שלום דורך א מיטעל וואס האט פונקט אזא ממשות ווי דער אונגעמישטער קאליך.

זעהט איהר ליעבער לעזער, גאט האט אונז געגעבען די שטארקסטע פעסטונג פון שלום, מיט'ן נאמען "שר שלום". (ישעיה ט) ד"ה, דורך דעם פרינץ פון שלום. אין איהם, אין דעם "שר שלום" ישוע המשיח, איז דער גאנצער אוצר, די גאנצע קוועלע און דער מקור פון שלום. ווער עס גלויבט אין "שר שלום" ישוע המשיח, סיי איד סיי גוי, האט שלום אי מיט גאט אי מיט יעדען מענש. און ווער ניט, העלפען אלע פערזאמלונגען און אלע אנדערע מיטלען ווי א טויטען באנקעס... ניט נור איז קיין שלום פאראן צווישען מענש און מענש, נייערט דער שלום הינקט אונטער אפילו צווישען עלטערן און קינדער:

מיר האבען דאס צוגעזעהן אין א היגער קאורט ווען א מוטער האט אנגעקלאגט איהר אייגענעם זוהן ווייל ער, דער זוהן, גלויבט אין ישוע המשיח. און זי האט פערלאנגט אז מ'זאל איהם דערפאר האטש אריבערשיקען פאר א פאר יאהר איבערן וואסער. דיעזען טרייעל האבען אסאך אידען בייגעוואוינט, און די אלע צוזאם מיט די אידישע לאיערס און סתם קרובים האבען געהאט עפעס אזא מין כעס אויף דעם יונגען מאן, אז מ'האט בעשיינפערליך געקאנט זעהן דעם שטן אין זייערע אויגען.

עס איז פשוט געווען אונפארשטענדליך און אונבעגרייפליך, וויאזוי אידען, בני אברהם יצחק ויעקב קאנען עפעס זיין אזוי אויפגעקאכט אויף איינעם, בפרט אויף אייגען בלוט און פלייש! פונקט ווי יענער אלטער עשו וואס האט געוואלט הרג'ענען יעקב'ן.

דער רזשאדזש האט איניגע מאל זיי געוואורענט ניט צו ציינען אזא כעס צו דעם יונגען מאן זאנסט וואלטען זיי קאפאבעל געווען איהם דארט אין שטיקער צורייסען אליין נור ווייל ער האט עפענטליך באקאנט די אמונה אין ישוע המשיח. אי, וואס הערט זיך עפעס מכח שלום צווישען מוטער און קינד? נו, איהר זעהט דאך!

ווען ישוע המשיח, דער שר שלום, קומט אבער אין מענשליכען הערץ אריין, טרייבט ער ארויס פון דארט דעם שלעכטען גייסט. די קריצעדיגע ציין און טייפלישע אויגען. ער ברינגט אריין א פריעדען וואס די וועלט קען נישט געבען. א שלום צווישען אלע אפילו צווישען איד און גוי. בפרט צווישען מאמע און זוהן. אט דיעזעס מיטעל אין ישוע המשיח דארפען אידישע פיהרער פראקטיצירען! ישוע המשיח זאגט אין יוחנן י"ד: "מיין שלום גיב איך אייך, ניט אזא שלום וואס די וועלט גיבט אייך"..

דערפאר זאגען מיר, ווען מיר ווילען טאקע באמת שלום האבען, דארפען מיר בעטען בפה ובלב: "מלך שהשלום שלו ברכנו בשלום".

והא ראיה: אלע וואס גלויבען אין ישוע המשיח סיי אידען סיי גוים האבען אין זיך דעם גאט־געבענשטען שלום וואס דיא ניט־גלויביגע האבען ניט. און דארפען איהם האבען אונטער אלע אומשטענדען.

אויף דער אידישער גאס אין שיקאגא

דאס שרעקליכע נייעס וואס איז נאך פריש און נייע, איז די טראגישע סענזאציע פון שיקאגא, וועלכעס איז פובליצירט געווארען אין גאנץ אמעריקא און אפשר אין דער גאנצער ציוויליזירטער וועלט.

צוויי אידישע יונגע לייט האבען געקידנעפט א אידישען באי און איהם דער'הרג'עט. אלע דריי שטאמען פון אנשטענדיגע רייכע אידישע עלטערן. זיינען אויפגעצויגען געווארען אין רייכטום און אין לוקסוס אבער אונטער א גרויסען גייסטיגען דלות. מיר האבען שוין געהאט געגוג אידישע באנדיטען און מערדערס דא אין אמעריקא, אבער דיעזע צוויי יונגע לייט שטעלען אין זיך פאר א מין נייען פראדוקט פון דער זומפיגער גאס און פון דער הפקרות'דיגער ערציהונג וואס איז די גרעסטע קללה אין דעם אידיש ־ אמעריקאנער לעבען.

דיא צוויי יונגע חברה לייט האבען שטודירט אין דיא הויכע שוהלען. איינער פון זיי איז זויגאר א גראדואירטער לאיער. אבער וואס קומט ארויס דערפון ווען זיי האבען ניט קיין וויסענשאפט פון גאט און פון זיין ווארט וועלכעס שרייט הויך: "ל א ת ר צ ח"! יעדער איד וואס האט געלייענט דיעזע טרויריגע נייעס האט איהם געמוזט באפאלען אן אימה ופחד פאר דער צוקונפט פון די הונדערטע טויזענדע און אפשר מיליאנען פון אידישע קינדערליך וואס וואלגערן זיך אויף די אמעריקאנער גאסען ניט וויסענדיג פון דעם דבר ד'.

מיר האבען שוין אמאל געשריבען אין דיעזען בלאט וועגען דעם גרויסען טעות וואס אידען האבען געמאכט באקעמפפענדיג דאס תנ"ך פון די סקולס וואו דאס קינד געניסט טאקע בילדונג און וויסענשאפט אויף אלע געביעטען, א חוץ פון דעם ווארט גאטעס וועלכעס איז "ראשית חכמה יראת ד' ", וואס איז אבסאלוט נויטיג צו דער ענטוויקלונג פון א גוטען כאראקטער. דא האמיר אין דיא צוויי יונגע לייט פון שיקאגא א פרישען בעווייז וויא נויטיג דיא אידען אין שיקאגא און אין אלע אנדערע מקומות, וואלטען דארפען פערלאנגען פון דער רעגירונג איינצופיהרען אין די סקולס דעם ביבלישען אונטערריכט דאס קינד זאל אין זיך איינזאפען די "יראה" פון דעם אלטען טעסטאמענט, און דיא "אהבה" פון דעם נייען טעסטעמענט. דער שטן האט אבער געזאגט "לא" מיט א גרויסער אלוף, "קיין ביבעל אין סקול"! און אידען מיט קאטאליקען האבען געזאגט אמן דערצו און מ'לערענט טאקע ניט די ביבעל אין סקול און דער שטן איז "ידו על עליונה" און מאכט א חרבן אין דעם נייעם דור, אזוי ווי דער אינסטאנס אין שיקאגא האט בעוויזען.

עס איז נאך פיעל מעהר טרויריגער ווען מיר זעהען מיט וועם אידען זיינען געגאנגען יד אחת געגען דער ביבעל אין סקול. דאכציך, די קאטאליקען זיינען דאך תמיד געווען דעם אידענס גרעסטע שונאים. די אינקוויזיציע אין שפאניען איז דאך געווען א קאטויליש שטיקעל ארבייט. די פאגראמען אין רוסלאנד און די רדיפות אין פוילען און רומעניען איז אויך געווען זייערס א שטיקעל ארבייט. און די "אטא דע פע" איז דאך אודאי זייערס געווען, און דאך, ווען עס האט געהאלטען צו מ'זאל יא לערנען די ביבעל אין סקול צי ניט, האבען אידען געשלאסען ברודערשאפט מיט'ן שונא און די "תורת ד' תמימה משובת נפש" ארויסגעווארפען פון סקול. און ווער ליידעט דערפאר?..... דער איד!

דענקט ניט ליעבער לעזער, אז דיעזער מארד אין שיקאגא וועט זיך ענדיגען און ערשעפפען מיט דעם וואס מ'וועט פאראורטיילען די צוויי יונגע לייט און א סוף אז עק ־ ניין! אין דיעזע צוויי יונגע לייט איז אוועק געשטעלט געווארען פאר'ן געריכט און פאר די וועלט דער גאנצער כלל ישראל. ניט ווייל מיר זיינען ערגער פון אנדערע, נייערט ווען עס פאסירט ביי אנדערע, ווארפט עס זיך ניט אזוי אין די אויגען אזוי ווי ביי אונז, און דערפאר טאר אזוי־וואס ביי אונז אודאי־און־אודאי ניט פאסירען.

ליידער פאסירט דאס דוקא אין אונזער מיטע צו אפט. נישט לאנג איז עס געווען א "לעפטי", א "בעקער" א "דיימאנד" א „האפמאן" און דא קומען ווידער צוויי נייע. הלואי זאל עס זיך שוין נור ביי דעם ענדיגען אבער.... מיר האבען שטארק מורא אז ניין, און וואס קאן דאן ווערען? איצט האט מען געשלאסען די טהירען פאר נייע אימיגראנטען און ווען די כוואליע פון פארברעכען זאל אזוי אנהאלטען קען נאך אמאל די שונאים איינפאלען א משוגעת אז מ'זאל די טהירען עפענען ארויסצושיקען די וואס זיינען שוין לאנג אריין געקומען. אוממעגליך זאגט איהר? אין שפאניען האט מען אייך אמאל אויף אזא ארט די טהירען געעפענט. הלואי ניט.

יעדער איד ביי וועם זיינע קינדער זיינען ביי איהם טייער, דארף איצט אנהויבען צו אגעטירען און צו פערלאנגען פון די רעגירונג אז די ביבעל זאל יא געלערענט ווערען אין סקול, כדי דאס יונגע דור זאל ניט חלילה דארפען צו ליידען און צו בעוויינען אונזערע פערנאכלעסיגונג מיט דיא ערציהונג וואס מיר האבען זיי געגעבען, נעמליך, אהן גאט און אהן זיין ווארט. וועלכעס ברינגט אונז צו דעם גליק אין ישוע המשיח, ית"ש.

וועגען מאנגעל אין פלאץ האמיר דיעזען מאנאט אויסגעלאזט "די גרויסע אידען". דעם נעכסטען מאנאט אי"ה.

בית שר שלום

קארנער טרופ עווענין און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר — פיר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר..... פיר מענער און פרויען

גאַנצען עקסידענט און טרייועל, כדי ער זאָל זי ניט ערגערן און אומזינסטיגע יסורים פערשאַפען. שפּעטער ווען מרס' קאַמינג האָט זיך דערפון דערוואוסט, האָט זיא זויפאָרט איהר מאַן אַנגעקלאַגט אויף אַ גט. איהר טענה איז געווען:

"ווען איינער קען זיין אזוי רוהיג נאָך דעם ווי ער האָט גע'ממית'ט אַ מענש און ציינט גאַר קיין נערוועזיטעט און געוויסענסביסע, מוז ער זיין אין זיין נאַטור אַ קאַלטבלוטיגער מערדער, און מיט אזוי איינעם קען מען זיך מעהר ניט אנפערטרויען". דיעזע פּאַסירונג האָט פעראורזאַכט אַ גרויסע סענזאַציע, און אַלע צייטונגען האָבען פיעלעס דריבער געשריבען.

מיט דיעזער אילוסטראַציע איז אונזער אויבען דערמאַנטע פראַגע נאָך שטאַרקער. וויאזוי קענען אזוי פיעל רבנים און סתם פיהרער זיין רוהיג און צופריעדען מיט זייער פיהרערשאַפט, ווען דורך זייערע פרומע און פון מענשען־אויסגעטראַכטע לעהרע ווערט דאָס פאָלק געפיהרט צו שחיטות און צו פּאָגראָמען! אָט דאָס ,עהענדיג וואָלטען זיי דאָך באַדאַרפט אַנהויבען צו דענקען: אפשר..? מי יודע..? אפשר מיינט טאַקע גאָט באמת וואָס ער זאָגט אין תהלים צ"ה: "והם לא ידעו דרכי," והא ראיה, מיליאָנען קלוגע און געלערנטע מענשען גלויבען יאָ אין ישוע המשיח, זיי האָבען יאָ אַ ברית חדשה (נייעס טעסטאַמענט) וועלכעס איז געגעבען געוואָרען פאַר אַלע מענשען, ספּעציעל פאַר אונז אידען, (ירמיה ל"א, ל) אָבער דורך אונזער נאַרישען טעות האָבען מיר עד היום פערוואָרפען דאָס ברית חדשה צוזאַמען מיט דעם משיח ישוע, דעם קדוש ישראל, וועלכער האָט געליטען פאַר די זינד פון דער גאַנצער מענשהייט.(ישעיה נ"ג) און ווייל מיר האָבען איהם נישט געוואָלט אננעמען, מוזען מיר אליין ליידען און באַצאָהלען.

יאָ אָט אזוי וואָלטען רעכטדענקענדע פיהרער באַדאַרפט אָנפאַנגען צו דענקען און "אומר ועושה", אַנצוהויבען אליין צו גלויבען אין ישוע המשיח און אויך פון באַלעמער אין די שוהלען צו דרש'ענען אי פון תנ"ך און אי פון ברית חדשה אז כל ישראל זאָלען אויך גלויבען אין איהם. אוי ווי שנעל וואָלטען זיי אויסגעפונען אז דיעזער נייער וועג העלפט! דאָס "אור העולם" ישוע המשיח וואָלט אונז באַלד ארויסגעבראַכט "מחשיכה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה".

זיי וואָלטען דערמיט אקאַמפּליצירט אַ צווייפאַכיגע אויפגאַבע. ערשטענס, זיי וואָלטען ניט פונם געווען בכבוד המקום, ווייל ווען גאָט ב"ה זאָגט אז מיר זאָלען גלויבען אין ישוע המשיח דאַרף מען אודאי גלויבען און קומען דורך איהם אין פאַרבינדונג און אין האַרמאָניע מיט כביכול. און צווייטענס, מיר וואָלטען נישט מעהר געקוקט אויף אנדערע מענשען ווי אויף פּסולת, קליינער און ניעדריגער ווי מיר זיינען, ווייל גאָט זאָגט אין מלאכי ב: "הלא אב אחד לכלנו אל אחד בראנו", מיר אַלע, איד און גוי זענען דיזעלבע יחסנים, מיר אַלע זינדיגען געגען גאָט ב"ה, און אַלע ברויכען דעם הייליגען משיח "לכלא הפשע ולחתם חטאת ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים". (דניאל ט.)

אום דאָס אויסצופיהרען איז דער הייליגער משיח געקומען און האָט אונז געוויזען וואָס ריינע אויפריכטיגע ליעבע הייסט. ער, דער אונשולדיגער האָט זיין לעבען געגעבען פאַר אונז, די שולדיגע. דאָס איז אַן אוניווערזאַלע ליעבע. אז אויך דער גוי זאָל ניט פאַרלוירען געהן אין זיינע זינד, ווייל ישוע המשיח איז אויך פאַר איהם געשטאָרבען.

די קרומע פּסיכאָליגיע פון אידישע פיהרער איז אָבער גאַנץ אַנדערש. זיי האָבען קיין אינטערעסע אין דער גוי'שער נשמה. זאָל ער געהן אין גיהנום אריין, וואָס אַרט עס זיי! גאָט האָט אָבער געוואָלט אז אידען זאָלען ווערען מיסיאָנערען. צו באַלעהרען די גוים פון גאָטס ליעבע דורך דעם הייליגען משיח און אזוי זאָלען אַלע גוים געבראַכט ווערען תחת כנפי השכינה, און נישט בעטראַכטען זיי אַלס אַן "עם הדומה לחמור". איינסטווייל אז דאָס ווערט נישט געטהון, ווערט דער גוי נאָך מעהר פאַרגרעבט און ביי דער בעסטער געלעגענהייט גיט ער דעם איד מיט'ן קולאַק איבער'ן קאָפּ און אידיש בלוט גיסט זיך אויף הפקר.

דערפאַר זאָגען מיר אז דער איינציגער וועג פון אידישע פיהרער ארויסצופיהרען דעם אידישען המון פון דער לאַנג אַנגעוועהטאַגטע לאַגע, איז, ערשט אליין צו גלויבען אין ישוע המשיח. אין זיך איינזאַפּען דיא משיח'ישע ליעבע צו יעדען מענש. און דאַן וועלען מיר אויך במילא אויך אנדערע פעלקער געהן באַלעהרען די בשורה טובה אין ישוע המשיח, און ווען אַלע וועלען גלויבען און ווערען בני אל חי, וועט מען במילא ניט מעהר הרג'ענען אידען.

מיר צווייפלען אָבער שטאַרק אויב די רבנים און סתם פיהרער פון אידישען פאָלק וועלען אונז פאָלגען און טהון וואָס מיר ראַטהען זיי אין דיעזען אַרטיקעל צו טהון. הלואי יאָ! אלא ווען ניט, איז עס אַ חוב קדוש אויף יעדען איד וועמען די אידישע ליידען זיינען נאָהענט צום הארצען, אז זיי זאָלען מפציר זיין און שטאַרק פאָדערען פון זייערע פיהרער אז זיי זאָלען די אידישע לאַגע מעהר צום הערצען נעמען, ניט נור מיט אַ קרעכטץ נייערט בפועל ממש, נעהמליך צו דרש'ענען אין אַלע שיהלען פון דער גאולה בישוע המשיח און דיעזע אידישע אמונה אויך איינפּלאַנצען אין די הערצער פון די תלמוד תורה קינדער, אז אַלע, יונג און אַלט, זאָלען אַ טהייל האָבען אין דעם גליק וואָס איז איינגעוויקעלט אין דער אמונה בישוע המשיח.

"מי האמין לשמעתנו? ......לייענט ישעיה נ"ג.

אידען און קריסטען מאכען שלום

ווען עס זאָל ניט זיין אזוי טרויריג וואָלטען מיר עס אנגערופען "אַ קאָמעדיע".

איינינגע אידען אין ניו יאָרק האָבען זיך אזוי לאַנג געעגבערט זייערע מוחות אום אויסצוגעפינען אַ שלום צווישען אידען און קריסטען, ביז זיי האָבען לויט זייער מיינונג ־ געפונען אַ וואונדערבאַרע ערפינדונג, און האָבען טאַקע אויף'ן אמעריקאַנער האַריאָפּ אופן באַשלאָסען איינצובערופען אַ גרויסע פערזאַמלונג פון אידען און קריסטען וואו די זאַך זאָל פערווירקליכט ווערען, נעמליך, שלום צווישען אידען און קריסטען.

אומר ועושה. מ'האָט אין ניו יאָרק איינבערופען אַ פערזאַמלונג פון אידען און קריסטען און מ'האָט דאָרט פאָרגעשלאָגען און דעבאַטירט צו מאַכען אַ סוף איינמאָל פאַר אַלעמאָל צו די מיספאַרשטענדניסען צווישען די צוויי צדדים, איד און קריסט.

די גאַנצע זאַך איז עפּעס אזוי נאַאיוו אז ס'איז לגמרי שווער צו גלויבען אז אין ניו יאָרק זיינען פאַראַן אזאַלכע אידישע פיהרער וואָס דענקען אז דורך אזאַלכע מיטונגען וועט די גאַנץ אַלטע שנאה געשליכטעט ווערען. דיא שנאה וועט אויף אמאָל פערשווינדען און אוים אַן עק! ס'וועט שוין זיין שלום לרחוק ולקרוב.

ערשטענס מוזען מיר דאָ באַמערקען אז די זוי־גענאַנטע חכמים ונבונים וואָס האָבען דיעזע שפּיגעל נייע ערפינדונג געבראַכט אויף'ן טאַגעס אָרדנונג, צייגען דערמיט זייער גרויסען איגנאָראַנץ וואָס אַנבאַטרעפט קריסטענטום. די ריכטיגע קריסטען זיינען קיינמאָל ניט געווען אין אַ קריגערישע שטימונג געגען איד. דער באַוואוסטזיניגער קריסט וואָס לערענט דאָס תנ"ך און דאָס ברית חדשה ווייסט, אז ישוע המשיח קומט מזרע היהודים. און ווייל זיי ליעבען אָט דעם משיח, ליעבען זיי אויך זיינע ברידער, וואָס מיינט, אַלע אידען.

צום גוטען אמת'דיגען קריסט דאַרף מען לחלוטין ניט דרש'ענען שלום און ברידערליכקייט צו אַלע מענשען ווייל דאָס איז זיין גרעסטער פּרינציפּ וואָס ישוע המשיח אליין האָט אין איהם איינגעפּלאַנצט, נעמליך "צו ליעבען אפילו אַ שונא." (מתתיהו ה. 43-48) דערפאַר זאָגען מיר אז דאָס איינבאַרופען גוטע קריסטען צו אַזאַ פערזאַמלונג און זיי פאַרצושלאָגען "שלום" צווישען איד און קריסט איז אַבסאָלוט אָן אונזין און אוננעטיג.

דער ריכטיגער שונא צום איד איז דער איינפאַכער גוי וואָס האָט לגמרי קיין רעליגיאָן. וויא אויך די קאַטאָליקען וועלכע רופען זיך קריסטען אָבער זיינען קיינע. זיי, די קאַטאָליקען, האָבען תמיד געהאַט אַן איינגעוואָרצעלטע שנאה צום איד ווייל זיי זיינען פּונקט אזוי איגנאָראַנץ אין דעם תנ"ך ווי דער איד.

דער איד לערענט ניט דאָס תנ"ך און פאַרשטעהט עס נישט, און דערפאַר גלויבט ער ניט אין ישוע המשיח. אזוי אויך די קאַטאָליקען טאָרען אויך ניט לערנען די ביבעל ווייל די גלחים לאָזען ניט. זיי האָבען מורא טאָמער וועט דער קאַטוילישער המון עס יאָ לערנען וועלען זיי אביסעל קלוגער ווערען און ניט מעהר פאָלגען די גלחים און זיי וועלען בלייבען אָהן אַ קנעלונג. דער קאַטוילישער המון פאָלגט דערפאַר די גלחים, ווען מ'זאָגט זיי "ביע זשידאָף", און דער אידישער המון פאָלגט זייערע פיהרער ווען מ'הייסט זיי האַסען און פערפאָלגען דעם איד וואָס גלויבט אין ישוע המשיח.

און אפילו ווען איינינגע פּשוט'ע גוים אדער קאַטאָליקען זאָלען שוין יאָ אַטענדען אזאַ מיטונג, און זאָלען אפילו יאָ בעאיינפלוסט ווערען פון די רעדען, וועט עס אויך קיינמאָל ניט העלפען אז די גאַנצע ניט־קריסטליכע וועלט זאָל אויף אידען קיינע פּאָגראָמען מאַכען און מיט זיי שלום האָבען.

און לאָמיר אייך ליעבע לעזער דאָ אַנפערטרויען אַ סוד: אז ס'איז ניט פאַראַן אין דער וועלט אזאַ מיטעל וואָס זאָל ברינגען שלום צווישען איד און גוי אויסער דורך ישוע המשיח וועלכער איז דער "שר שלום" און האָט די קאָנטראַלע איבערן שלום.

דיעזע נייע שלום־ערפינדונג וואָס אידען האָבען אַקאַרשט פּראָבירט דורך זייער אַ פערזאַמלונג,

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמותי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

JULY, 1924
VOL. V No. 11

פאגראמען אין זיבענבירגען

אין גאנץ זיבענבירגען וועלכעס געהערט איצט צו רומעניען, איז פאר איניגע וואכען פארגעקומען א כוואליע פון שרעקליכע פאגראמען געגען דער גאנצער אידישער באפעלקערונג פון יענער געגענד. דער פועל יוצא איז געווען: פיעלע טויטען־פעלע, און פערוואונדעטע עד אין מספר.

א חוץ די אלע קרבנות וואס זיינען געפאלען אין די אטאקעס פון פאגראמטשיקעס, איז א שוידערליבע מארדטהאט באגאנגען געווארען אין דער שטאדט סאטמאר. דיא האר שטעלען זיך קאפויר דאס לעזענדיג: דארט האט מען גענומען א אידישען סטודענט מיט'ן נאמען "היינריך קוגלער", און מ'האט איהם אויפגעהאנגען אויף א לאנטערן־סלופ, און וועהרענד דעם וואס דאס לעבען האט זיך איז איהם נאך געצאפעלט, האט מען ארויס־געבראכט זיין מוטער און זי באגאסען מיט נאפט און זי פארברענט לעבעדיגערהייט דעם גוסס'דיגען זוהן אין די אויגען.

עס וואלט פארנעמען צופיעל פלאץ אין דיעזען קליינעם בלאט צו בעשרייבען אלע איינצעלהייטען פון די גרויזאמקייטען און שרעקליכע יסורים וואס אונזערע אידישע בריעדער האבען געליטען און ליידען נאך עד היום אין דעם פארשאלטענעם עמלק לאנד! כאטש בעריכטען קומען אן, אז אויך אין אונגארן, פוילין און רוסלאנד ליידען אידען גרויסע צרות, אבער יענע זיינען נור ווי א קינדער־שפיעל אין פערגלייך מיט די גרויזאמע עקסצעסען וועלכע זיינען אקארשט פארגעקומען אין רומעניען.

אידען לעזען אט דיעזע אלע פאסירונגען, און עס רייסט טאקע ארויס פון'ם הערץ א טיעפען זיפץ און א שווערען קרעכץ און מיט דעם ענדיגט זיך דיא גאנצע סימפאטיע. פיעלע זיינען אבער שוין אזוי צוגעוואוינט צו אזאלכע נייעסען אז זיי האבען ניט אמאהל א זיפץ דרויף.

מיר פרעגען דא אבער, היתכן, פארוואס געפינען זיך ניט צווישען אידישע פעדאגאגען וועלכע פרעטענדירען צו באלעהרען דאס אידישע פאלק, איינינע מיט תורה, אנדערע מיט עטיקס און גוטע זיטען, פארוואס זאלען זיך ניט געפינען צווישען זיי אזאלכע וואס זאלען זיך גוט פערטראכטען אין דעם ערענסטקייט פון דעם מאמענט, און אנהויבען צו באלעהרען דאס אידישע פאלק מיט אזא לעהרע וועלכע זאל שאפען רעספעקט פאר אידען צווישען אלע פעלקער, און במילא וועט מען זיי אויפהערען צו הרג'ענען! ווילאנג נאך וועלען די אידישע פיהרער (?) פארטזעצען זייער פיהרערשאפט מיט אזאלכע מעטאדען און אויף אזאלכע אופנים וואס האבען קיינמאל צום פאלק קיין נוצען געבראכט און וועלען אויך ווייטער קיין ממשות האבען צו לינדערן און צו בעפרייען אונזערע פיעל געפלאגטע אידישע בריעדער און שוועסטער פון די אונערטרעגליכע צרות און יסורים? ווען די פיהרער פון אידישען פאלק, וויסענדיג אז אין דער לאנגער פערגאנגענהייט האט זייער לעהרע און זייערע וועגען דעם אידישען פאלק געהאלפען ווי א טויטען באנקעס, און זיי זעצען אויך ווייטער פארט מיט זייער ווערטה־לויזען טאקטיק, צייגען זיי דאך דערמיט אז זיי זיינען ניט ערענסט צו דעם המון וואס קוקט ארויף צו זיי "בעיני שפחה אל יד גבורתה"! יא, זיי צייגען דערמיט אז זיי זיינען עפעס אזוי ווי גלייכגילטיג צו די מיזעראבעלע צרות וואס אידען ליידען. טא ווען ניט, וואלטען זיי דאך אבגעלאזט אלעס דאס וואס האט ביז היינט ניט געהאלפען און וואלטען אנגעהויבען א נ י י ע ם וועג, א נייעס מיטעל וואס קאן י א העלפען! אם כן, איז דאך דער גאנצער פעהלער וואס דער המון ליידעט אזוי שטארק, קיין אנדערענס נור מצד די פיהרערס וואס שטעהען אן דער שפיצע פון פאלק.

ווער איז פעראנטווארטליך פאר דער נידערלאגע וואס דייטשלאנד האט געליטען ווען ניט די מאנארכיסטען מיט'ן קייזער בראש, וואס האבען געפיהרט צום אבגרונד דעם עולם אזוי ווי א גולם? ז י י א בלאמירט מען פאר דעם בראך וואס איז געקומען אויף דייטשלאנד. און אזוי איז עס אין יעדער מדינה, אין יעדער נאציאן, שבט אדער גרופע פון מענשען, אז דער וואס איז בראש איז דער פעראנטווארטליכער פאר **אלע** צרות וואס קומען אויף זייערע נאכפאלגער.

דערפאר איז לייכט צו פארשטעהן אז די אידישע מנהיגים זיינען תמיד געווען און זייפען אויך איצט דער "גרמא בנזיקין", ווייל זיי זיינען תמיד גורם די קאטאסטראפען וואס זיינען באפאלען אידען. אזוי איז עס פארשטענדליך אין נאטירליכען וועג, און אין פסיכאלאגישען זין. יא, אזוי הייסט עס אויך אין דער הייליגער שריפט. דארט אין תנ"ך איז נאך פאראן א צונאב: נעמליך, אז ניט נור אליין זיינען די פיהרער שולדיג נייערט אויך די וואס האבען זיך געלאזט פארפיהרען, נעמליך דאס פאלק. "כעם ככהן". (ישעיה כ"ד)

אויב דייטשלאנד איז פאראומגליקט געווארען דורך איהר אראגאנטע פיהרער האט עס פאסירט נור איינמאל אין א טויזענט יאהר, אבער די אידישע פיהרער האבען דאך שוין א 3000 יעהריגע ערפאהרונג, און דאך, שטענדיג און אונאויפהערליך, באגעהען זיי זיך מיט זייער לאנגען עקשנות'דיגען טעות וואס האט אונז שוין אבגעקאסט א ים מיט בלוט וואס וואלט שוין באדארפט אפילו א שטיין צו ריהרען און ווייך צו מאכען. אבער אמשטאט דעם אז זיי זאלען זייער "קשה עורף" בויגען און אנערקענען זייער טעות, זיצען זיי זיך רוהיג — און וועמען ארט עס? זיי ניט! און ווען ס'מאכט זיך חלילה עפעס א פאגראם אדער א שחיטה אויף אידען, ר"ל, גלעטען זיי זיך די בערדליך און טרייסטען זיך מיט דעם אלטען אויסגעדראשענעם פזמון, בכן, "די שונאים וועלען ניט דערלעבען דאס אידישע פאלק אויסצוראטען". "מיר וועלען זיי נאך איבערלעבען" א. ד. ג. אי מ'הרג'עט דאך אבער אונז'רחמנות'דיג! טאקע שלעכט. אבער אבי מ'הרג'עט ניט זיי, דיא פיהרער. אבי זייער פעל בלייבט גאנץ.

ניין! "לא זו הדרך", איהר טאהן־געבער און רעדל פיהרער! דער גייסט פון אסתר המלכה האט איהר ניט ערלויבט רוהיג צו זיצען מיט פערלייגטע הענד נייערט זי האט בלב ונפש אויסגערופען "כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי"! יא, זי האט טאקע איהר לעבען איינגעשטעלט אום צו רעטען איהר פאלק וואס זיינען אין געפאהר געווען. וואס טהון אבער די היינטיגע פיהרער פאר ישראל'ס רעטונג?

ניט לאנג צוריק האט פאסירט אז א געוויסער מר' קאמינג פון יאנקערס איז ניט־ווילענדיג א מאן אויף טויט איבערגעפאהרען מיט זיין אטאמאביל. מ'האט איהם פערהאלטען אויף בעיל, וועלכע דיא פירמא בייא וועלכער ער האט געארבייט, האט פאר איהם געגעבען.

ביים פראצעס האט זיך ארויסגעצייגט אז מר' קאמינג איז לגמרי אונשולדיג געווען אין דעם עקסידענט, און איז פאלגליך באפרייט געווארען. מר' קאמינג האט אבער דורך דער גאנצער צייט קיין איין ווארט ניט ערצעהלט זיין פרוי וועגען דעם

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.